

خپلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

جون ۲۰۲۰

شاهد (غزنیوال)

یکشنبه ۱۱ اگست ۲۰۲۴

استونکی: انارگل خوستی

افغان سفیر که د ایراني جنایاتو توجیه کونکی مدافع!؟

د ایران په یزد کې د ایراني ځواکونو په لاس د افغاني مسافرینو د سوځولو له بورنونو کې پېښې څخه نیرېدې یوه اونۍ تیریرې چې لا هم د هیواد په بیلابیلو ولایتونو کې د افغانانو لخوا د هغې په غبرگون کې اعتراضی لاریونونو کېږي او دا بشرضد جنایت غندي.

د دې جنایت په خلاف را وتلي لارویان تر ایراني ځواکونو زیات په تهران کې د میشت سفیر بناغلي لیوال چلند ډیر غندي او هغه د ټول باوقاره افغان ولس د وقار او شهامت تر پینو لاندې کول گڼي. خو پاریدلي لارویان له دې ناخبره دي چې بناغلي لیوال د هغه ناتوانه حکومت استازی دی کوم چې د هیواد په داخل کې یې بهرني ځواکونه رسمي دولتي قطعات ورته بمبار او په لسگونو عسکر یې ور و وژني مگر دوي یې له قاتلینو څخه د قتل پوښتنې په ځای هغوی ته د تر سره کړي جنایت مجوز لټوي.

په تهران کې د کابل حکومت سفیر بناغلي لیوال په یزد کې د ایراني ځواکونو په لاس د سوځول شویو افغانانو د بورنونو کې پېښې په اړه کټ مټ د خپل بیوسه حکومت رول تر سره کړ او هغه په دې ډول چې لومړی یې د یادې پېښې د بي اهمیته بنودلو په غرض بهرنیو چارو وزارت ته د هغې په اړه د یوې عادي ترفیکي پېښې په حیث خبر ورکړ چې له امله یې درې تنه افغانانو خپل ژوند له لاسه ورکړی.

د بناغلي ليوال د همدې معلوماتو پر اساس په کابل کې د بهرنيو چارو وزارت رسمي اعلاميه ترتيب او له رسنيو سره شريکه کړه.

خو وروسته چې کله نړيوالو رسنيو د ايراني ځواکونو په لاس د ويشتل شوي موټر لمبې او په هغه کې د وریتيدونکو انسانانو ژوندي تصويرونه خپاره کړل، بناغلي ليوال درک کړه چې که دوي هرڅومره د پيښې د بي اهميته بنودلو هڅه وکړي خو د انسانانو سوځول عادي خبره نه ده چې پټه پاتې شي، هماغه و چې د خپل وزارت د رسمي اعلامي برخلاف يې ياده پيښه د ايراني ځواکونو د په نښه کولو له امله رامنځته شوي حادثه وبلله خو بيا يې هم دا وراضافه کړه چې موټر د ايراني ځواکونو تر په نښه کولو وروسته د سرک د غاړې له استنادي مانع سره د تصادم په نتيجه کې اور اخيستی.

خو په تصويرونو کې ښکاري چې موټر په برابر استقامت د سرک پر غاړه ولاړ او لمبې پرې بليرې، که واقعا هم هغه له کوم مانع سره تصادم کړی وای هغه به خامخا يا اوښتی او ياهم کم ترکمه له خپل مسير نه منحرف شوی و.

په هرصورت کله چې بناغلی سفير په پيښې کې د سوځيدلو افغانانو ليدو ته ورغی هلته نور هم د دې په ځای چې د خپل ټپي هيواد وال تسله او د خپل ديپلوماتيک مسؤليت په توان کې د هغه له مظلوميت نه دفاع وکړي ، د ايرانيانو لخوا سخت توهين شو او په داسې حال کې د سوځيدلي معصوم افغان سرته ودرول شو چې د هغه سوځيدلی لاس زولانه او د روغتون په کټ پوري تړل شوی و.

د کابل حکومت له سفير سره د ايراني چارواکو دا توهين آميزه چلند يواځې د بناغلي ليوال توهين نه ؛ بلکې د ټول باوقاره ميرني افغان ولس قصدي او پلان شوی توهين دی.

ځکه که دا پلان شوی توهين نه وای نو کم ترکمه د څو محدودو دقيقو لپاره خو به يې د بناغلي سفير!!! د ورتلو په مهال د سوځيدلي معصوم افغان له لاسه زولاني خلاصي کړې وي.

خو له بده مرغه بناغلي ليوال د دې په ځای چې دا پلان شوی توهين يې درک کړی او په غبرگون کې يې خپل ديپلوماتيک انزجار بنودلی وای له ايراني رسنيو سره يې په څرگندونو کې د يادې پيښې د عاملينو د جنايت توجيه کولو په ترڅ کې داسې و ويل:

" دا موټر د انساني قاچاقچيانو اړوند و چې زمونږ هيوادوال يې ليردول، خو کله چې ايراني ځواکونو د توقف امر ورته وکړ ، دوی ونه مانه او د ځواکونو لخوا په نښه شول".

دلته دوي خبرې د دقت وړ دي:

لومړی دا چې د پېښې په هماغو لومړيو شیبو کې دا ادعاء کول چې دا د انساني قاچاقچیانو اړوند موټر و له حقوقي لحاظه بلکل یوه غلطه ادعاء ده چې ښاغلي لیوال ته د ایراني چارواکو لخوا صرف هغوی ته د برائت ورکولو په غرض په خوله کې ورکړل شوه.

ځکه انساني قاچاقچیان تر ښاغلي لیوال ډیر هوښیار او هیڅکله قاچاق شوي انسانان په هغو رسمي لارو نه لیردوي کومې چې د امنیتي چارواکو تر نظارت او کنټرول لاندې وي.

دوهم په فرض محال که د ښاغلي لیوال د ادعاء مطابق دا موټر د انساني قاچاقبرو مربوط هم وي ، ایراني ځواکونو یې د ویشتلو حق نه درلود، ځکه له حقوقي لحاظه د انسان قتل د هغه تر قاچاق ستر جنایت دی، هغوی کولای شوي بغیرله فیرکولو یاد موټر د امنیتي وسائو په وسیله تعقیب او په مناسب ځای کې یې موټر چلوونکی او سورلی ټول سالم نیولي وای.

ځکه یاد موټر په ناقانونه قاچاقی لارو نه ؛ بلکې د یزد په هغې عمومي شاهراه په حرکت کې و چې روزانه په زرگونه نقلیه وسائو ورباندې عبور او مرور لري. ایراني ځواکونو کولای شوی د مخابراتي تماس له لارې نورو امنیتي او ترافیکي ځواکونو ته اطلاع ورکړي وای او په مناسب ځای کې یې موټر له فیرکولو پرته توقیف او نیولی وای.

پایله:

د ایران امنیتي چارواکو لخوا په یوه میاشت کې د افغان مسافرینو خلاف دوه ځلي بشر ضد جنایت تر سره کول او په اړه یې د افغانانو د احساساتو هیڅ پروا نه کول له شکه پرته چې د انسانیت او همجواري د ټولو اوصولو خلاف وحشیانه عمل دی.

د ښاغلي لیوال په شمول افغان دیپلوماتیک چارواکي چې پوهیږي د ایران د دغه ښکاره او برېښ جنایت په وړاندې د هیڅ کولو او هیڅ ویلو توان نه لري د خپلې همدغې بیوسې په نظر کې نیولو سره یې باید کم تر کمه دومره کړی وای چې د افغانانو د سوځوونکو او غرقوونکو مجرمینو د بشر ضد جنایت په توجیه کولو سره یې د خپل با وقاره ولس مشاعر او احساسات نه وای زخمی کړي.

ځکه جنایت او د هغه توجیه کول له حقوقي او اخلاقي لحاظه خپله جنایت دي چې عاملین یې باید تر قانوني مؤاخذي لاندې ونیول شي.